

Sygn. akt I ACa 611/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Piotr Wójtowicz (spr.)
Sędziowie :	SA Anna Bohdziewicz SO del. Lucyna Morys-Magiera
Protokolant :	Małgorzata Korszun

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2016 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa T. D.

przeciwko (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w B.

o uchylenie, ewentualnie o stwierdzenie nieważności wyboru oraz o ustalenie

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej

z dnia 28 stycznia 2016 r., sygn. akt I C 325/15,

1) oddala apelację;

2) zasądza od pozwanej na rzecz powoda 270 (dwieście siedemdziesiąt) złotych z tytułu kosztów postępowania apelacyjnego.

SSO del. Lucyna Morys-Magiera	SSA Piotr Wójtowicz	SSA Anna Bohdziewicz
-------------------------------	---------------------	----------------------

Sygn. akt I ACa 611/16

UZASADNIENIE

Powód wniósł o uchylenie uchwały o wyborze do rady nadzorczej pozwanej w kadencji 2014-2017 J. G. i Z. J., ewentualnie o stwierdzenie nieważności ich wyboru i objęcia przez nich mandatu, i o ustalenie, że na skutek uchylenia

przez Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej wyrokiem z dnia 10 czerwca 2015 r. uchwały walnego zgromadzenia pozwanej z 24 kwietnia 2014 r. w części dotyczącej wyboru na członków rady nadzorczej M. K. i M. P. mandaty członków rady w kadencji 2014-2017 objął on i J. J.; wniósł również o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów procesu.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i o zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów procesu. Zarzuciła, że powództwo jest spóźnione i że powód nie wykazał sprzeczności wyboru członków rady nadzorczej z ustawą, a także że nie jest dopuszczalne powództwo o ustalenie faktu. Podniosła też, że w dniu 15 czerwca 2015 r. została zarejestrowana zmiana statutu, zgodnie z którą uzupełnienie składu rady nastąpić powinno do końca jej kadencji.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy ustalił, że w związku z uchyleniem uchwały w przedmiocie wyboru M. P. i M. K. oraz w związku z nieważnością wyboru J. G. i Z. J. mandaty członków rady nadzorczej pozwanej z dniem 10 czerwca 2015 r. objęli powód i J. J., w pozostałej zaś części powództwo oddalił oraz orzekł o kosztach. Przytoczył Sąd następujące motywy swego rozstrzygnięcia:

Powód jest członkiem pozwanej, zamieszkałym na Osiedlu (...).

Od 21 kwietnia 2006 r. rada nadzorcza pozwanej składa się z 13 osób, wybieranych spośród jej członków proporcjonalnie do ilości członków zamieszkałych na Osiedlu (...) (...) statutu zarejestrowanego 21 kwietnia 2006 r. i (...)statutu zarejestrowanego 7 czerwca 2010 r.).

W dniu 24 kwietnia 2014 r. walne zgromadzenie pozwanej wybrało w skład rady nadzorczej na kadencję 2014-2017 (według kolejności otrzymanych głosów) z Osiedla (...): I. P., E. G. (1), W. W. (1), E. G. (2), B. B. i H. M., z Osiedla (...) zaś: M. P., P. S., G. T., A. K., D. K. (1), M. K. i A. W..

Kandydaci z Osiedla (...) uzyskali głosów: I. P. 40, E. G. (1) 37, W. W. (1) 37, E. G. (2) 36, B. B. 35, H. M. 35, W. W. (2) 30, K. D. 28, B. W. 26, K. M. 25, B. K. 23, W. G. (1) 23, J. K. 22, W. D. 19 i S. P. 12.

Z kolei kandydujący z Osiedla (...) uzyskali głosów: M. P. 47, P. S. 44, G. T. 44, A. K. 43, D. K. 35, M. K. 34, A. W. 33, J. G. 32, Z. J. 32, T. D. (powód) 31, J. J. 31, R. Ł. 28, A. Ł. 28, B. M. 23, R. Z. 11, W. G. (2) 10, M. T. 9 i H. G. 8.

W skład poprzednich rad nadzorczych wchodził: I. P., E. G. (1) i B. B. w okresach od 5 marca 2007 r. do 28 kwietnia 2011 r. i od 28 kwietnia 2011 r. do 24 kwietnia 2014 r., M. P., M. K., J. G., Z. J. zaś w okresach od 7 marca 2007 r. do 28 kwietnia 2011 r. i od 28 kwietnia 2011 r. do 24 kwietnia 2014 r.

Od 21 kwietnia 2006 r. do 14 czerwca 2015 r. statut pozwanej przewidywał, że członkiem rady nadzorczej można być tylko przez dwie kolejne kadencje.

Uchwała nr (...) walnego zgromadzenia z dnia 24 kwietnia 2014 r. w części dotyczącej wyboru na członków rady nadzorczej B. B., E. G. (1), M. K., M. P. i I. P. została uchylona wyrokiem Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 14 listopada 2014 r., prawomocnym z dniem 10 czerwca 2015 r. W związku z uchyleniem tej uchwały do Krajowego Rejestru Sądowego wpisane zostały osoby, które w wyborach uzyskały największą kolejno liczbę głosów, to jest J. G. i Z. J., ale na skutek ich rezygnacji zostali oni z Rejestru wykreśleni.

Zgodnie z §104 zarejestrowanego dnia 7 czerwca 2010 r. statutu pozwanej na miejsce członka rady nadzorczej, który mandat utracił, wchodził ten członek, który w wyborach uzyskał kolejno największą liczbę głosów.

W dniu 15 czerwca 2015 r. zarejestrowana została zmiana statutu, zgodnie z którą uzupełnienie składu rady odbywa się na kolejnym walnym zgromadzeniu.

Powód zgłosił dwa żądania, z czego pierwsze jest żądaniem uchylenia ewentualnie stwierdzenia nieważności wyboru i objęcia mandatu członka rady nadzorczej pozwanej w kadencji 2014-2017 przez J. G. i Z. J., a drugie żądaniem o ustalenie.

Wybór J. G. i Z. J. nie był objęty uchwałą walnego zgromadzenia. Jedyna podjęta w tym zakresie uchwała nr (...) z dnia 24 kwietnia 2014 r. dotyczyła wyłącznie kandydatów, którzy uzyskali największą liczbę głosów, nie obejmowała ona natomiast tych osób, które uzyskały niewystarczającą do objęcia mandatu liczbę głosów. Zgłoszenie tych osób do Krajowego Rejestru Sądowego nastąpiło nie na podstawie uchwały, ale na bezpośrednio podstawie statutu, który przewidywał, że w razie utraty mandatu członka rady nadzorczej wejście na jego miejsce tego członka pozwanej, który w wyborach do rady nadzorczej uzyskał kolejno największą liczbę głosów (...) statutu obowiązującego przed 15 czerwca 2015 r.).

Art. 42 prawa spółdzielczego przewiduje zaskarżenie uchwały i jej uchylenie w przypadku jej sprzeczności z postanowieniami statutu bądź dobrymi obyczajami lub godzenia w interesy spółdzielni albo mającej na celu pokrzywdzenie jej członka, a także domaganie się uznania jej nieważności w przypadku jej sprzeczności z ustawą. Nie jest natomiast możliwe zaskarżenie samej procedury głosowania, gdyż nie stanowiła ona uchwały, a to oznacza to, że brak było substratu zaskarżenia. Z tej przyczyny brak było podstaw do uwzględnienia żądania powoda uchylenia wyboru J. G. i Z. J. oraz objęcia przez nich mandatu członka rady nadzorczej pozwanej w kadencji 2014-2017.

Na uwzględnienie zasługiwały pozostałe żądania powoda, jedynie z modyfikacją dotyczącą samego ich w orzeczeniu sformułowania. Należy uznać, że powód domagał się w istocie ustalenia nieistnienia stosunku prawnego w postaci członkostwa J. G. i Z. J. w radzie nadzorczej oraz istnienia tego stosunku prawnego w odniesieniu do niego oraz do J. J.; podstawę prawną tych żądań stanowi norma art. 189 k.p.c. Przy takiej podstawie prawnej nie ma zastosowania określony w art. 42§6 prawa spółdzielczego sześciotygodniowy termin, w jakim winno być wniesione powództwo o uchylenie uchwały walnego zgromadzenia.

Zgodnie z art. 189 k.p.c. żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa może ten, kto ma w tym interes prawny. Przyjmuje się, że nie ma w żądaniu ustalenia interesu prawnego osoba, która może dochodzić ochrony swoich praw w inny sposób, jak już jednak wskazano powód nie mógł domagać się wzruszenia wyniku głosowania w odniesieniu do osób, które nie były objęte uchwałą walnego zgromadzenia, to jest J. G. i Z. J.. Jedynym roszczeniem mającym na celu ochronę praw powoda (objęcia przezeń mandatu członka rady nadzorczej) jest to o ustalenie w trybie art. 189 k.p.c. stosunku prawnego.

Interes prawny powoda w domaganiu się ustalenia nieważności wyboru na członków rady nadzorczej J. G. i Z. J. i ustalenia, że mandat objął on, wynika przede wszystkim z tego, że rozstrzygnięcie takie miałoby bezpośredni wpływ na realizację jego praw. Interes ten jest zagrożony stanowiskiem pozwanej, kwestionującej objęcie przezeń mandatu członka rady. Ma on także interes w ustaleniu, że członkiem rady została J. J., pozwoli to bowiem na usunięcie stanu niepewności co do składu rady.

Dokonanie przez walnego zgromadzenia pozwanej uchwałą nr (...) z dnia 24 kwietnia 2014 r. wyboru członków rady nadzorczej było wadliwe, co skutkowało uchyleniem tej uchwały w jej wadliwej części, dotyczącej M. P. i M. K.. Zgodnie z (...) statutu na ich miejsce weszli ci zamieszkali na Osiedlu (...) członkowie pozwanej, którzy w wyborach do uzyskali kolejno największą liczbę głosów. Osobami tymi byli J. G. oraz Z. J.. Pomimo spełnienia warunku z (...) statutu nie objęli oni jednak mandatów członków rady, na przeszkodzie temu stał bowiem (...) statutu, zgodnie z którym członkiem rady można być tylko przez dwie kolejne kadencje. Zasada ta obowiązywała przez cały okres dwóch poprzednich kadencji rady (w latach 2007-2010 i 2011-2014).

Statut stanowi jeden akt, zgodnie z art. 5 prawa spółdzielczego całościowo regulujący funkcjonowanie spółdzielni, w tym zasady i tryb wyboru oraz odwoływania członków rady nadzorczej, jego (...) (wcześniej (...)) powinny być zatem wykładane łącznie.

Prowadzi to wniosku, że po wadliwym wyborze M. P. i M. K. (uchwała w tym zakresie została wszak wyrokiem sądu uchylona), na miejsce ich w radzie nadzorczej nie weszli J. G. i Z. J., gdyż pełnili oni już funkcje jej członków przez dwie kolejne kadencje (w okresie od 7 marca 2007 r. do 28 kwietnia 2011 r. i od 28 kwietnia 2011 r. do 24 kwietnia 2014 r.). Skoro nie mogli oni pełnić funkcji członków rady nadzorczej w kadencji, której dotyczyły wybory z dnia 24

kwietnia 2014 r., z chwilą uprawomocnienia się wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 14 listopada 2014 r. (w dniu 10 czerwca 2015 r.) w miejsce M. P. i M. K. wstąpili ci członkowie pozwanej, którzy uzyskali kolejno największą liczbę głosów, to jest powód i J. J., którzy uzyskali po 31 głosów. Do objęcia przez nich mandatów nie była potrzebna żadna decyzja, gdyż nastąpiło to z mocy prawa (statutu) w dniu 10 czerwca 2015 r.

Nie ma znaczenia to, że J. G. i Z. J. zostali wpisani do Krajowego Rejestru Sądowego, wpis ten bowiem ma charakter wyłącznie deklaratoryjny. Z tego samego powodu nie ma znaczenia późniejsza rezygnacja z członkostwa w radzie innych osób, skoro bowiem nie objęli oni mandatów w radzie, rezygnacja ich była nieskuteczna.

Nie ma zastosowania w niniejszej sprawie zarejestrowana 15 czerwca 2015 r. zmiana statutu, w myśl której o objęciu wakujących stanowisk rozstrzygać winno w wyborach uzupełniających walne zgromadzenie. Zgodnie z art. 12a§3 prawa spółdzielczego zmiana ta wywołała skutki prawne dopiero z chwilą jej wpisania do Krajowego Rejestru Sądowego, a wyrok uchylający uchwałę o wyborze na członków rady nadzorczej, między innymi, M. P. i M. K. uprawomocnił się przed tą zmianą. Skutkiem tego była konieczność zastosowania obowiązującego wówczas §104 statutu, zgodnie z którym w miejsce M. P. oraz M. K. mandaty członków rady objęli powód i J. J..

W tej sytuacji należało ustalić, że w związku z uchyleniem uchwały walnego zgromadzenia pozwanej nr (...) z dnia 24 kwietnia 2014 r. w części dotyczącej wyboru na członków rady nadzorczej w kadencji 2014-2017 M. P. i M. K. oraz w związku z nieważnością wyboru na członków tej rady J. G. i Z. J., mandaty jej członków z dniem 10 czerwca 2015 r. objęli powód i J. J.. W pozostałym zakresie powództwo, jako bezzasadne, należało oddalić.

Jako podstawę rozstrzygnięć o kosztach przywołał Sąd normy zdania drugiego art. 100 k.p.c. i art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

W apelacji od opisanego wyroku pozwana zarzuciła obrazę art. 189 k.p.c. (samodzielnie i w związku z art. 42§2 prawa spółdzielczego), art. 58 k.c., art. 45 w związku z art. 38 prawa spółdzielczego, art. 56 k.c., art. 89 k.c. w związku z art. 45 prawa spółdzielczego, art. 2 prawa spółdzielczego i art. 56§3 prawa spółdzielczego, a także art. 321 k.p.c., art. 316 k.p.c. i art. 233§1 k.p.c., jak również wadliwość ustalenia, że J. G. i Z. J. nie objęli mandatów w radzie nadzorczej oraz pominięcie tej okoliczności, że powód jest prezesem zarządu innej spółdzielni mieszkaniowej. W oparciu o te zarzuty wniosła o zmianę wyroku w części uwzględniającej powództwo i orzekającej o kosztach przez oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów postępowania za obie instancje.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszym rzędzie odnieść się przyjdzie do zarzutu obrazy art. 321 (w istocie – art. 321§1) k.p.c., jego zasadność bowiem odnoszenie się do zarzutów pozostałych czyniłaby zbędnym. Zarzut ów jest jednak chybiony.

Istotnie, formułujący pozew profesjonalny pełnomocnik uczynił to niezbyt może precyzyjnie, jednak jawi się jako oczywiste, że na tle określonego stanu faktycznego domagał się ustalenia (stwierdzenia) nieważności wyboru do rady nadzorczej J. G. i Z. J. (w formie żądania ewentualnego dla żądania uchylenia uchwały o ich wyborze) oraz ustalenia, że mandaty członków rady objęte zostały przez niego i przez J. J.. W tym kontekście nie sposób przyjąć, że wyrok, którym Sąd Okręgowy ustalił objęcie mandatów przez powoda i przez J. J. wskutek wcześniejszego uchylenia uchwały o wyborze M. P. i M. K. oraz wskutek nieważności wyboru J. G. i Z. J., wykraczał poza przedmiot postępowania i poza zgłoszone w sprawie żądanie. Wątpliwości można by mieć tylko w odniesieniu do istnienia interesu prawnego powoda w ustaleniu nieważności wyboru J. G. i Z. J., skoro już ustalenie, że to on i J. J. objęli mandaty członków rady nadzorczej jego interes prawny zaspokajało, ale sformułowanie punktu 1/ wyroku wskazuje, że Sąd Okręgowy ustalenia nieważności wyboru w sposób określony w art. 189 k.p.c. nie dokonał, wzmiankę o niej zamieszczając jako przesłankę zasadniczego rozstrzygnięcia (podobnie jak ma to miejsce w przypadku wzmianki o uchyleniu uchwały

w zakresie wyboru M. P. i M. K.). Miejscem dla wskazania takich przesłanek właściwszym byłoby uzasadnienie wyroku, zamieszczenie ich w sentencji, wyjaśniające wprost przyczyny dokonanego ustalenia właściwego składu rady nadzorczej pozwanej, należy w tej sytuacji traktować jako *superfluum qui non nocet*.

Literalnie skarżąca formułuje zarzut wadliwości ustaleń, upatruje jej jednak w takich elementach, które z faktami nie mają wspólnego. W szczególności przyjęcie przez Sąd Okręgowy, że J. G. i Z. J. nie objęli mandatów w radzie nadzorczej, nie stanowi ustalenia co do faktów, a jest jedynie wyrazem dokonanej przezeń oceny prawnej prawidłowo ustalonych wyników głosowania nad kandydaturami do rady nadzorczej w kontekście obowiązujących w pozwanej Spółdzielni norm statutowych i w kontekście norm prawa powszechnie obowiązującego; z tej przyczyny zarzut skarżącej w tym zakresie uznać należy za skierowany przeciwko zastosowaniu prawa materialnego. Co się z kolei tyczy zarzucanego pominięcia wśród ustaleń okoliczności, że powód jest prezesem zarządu innej spółdzielni mieszkaniowej, to nie sposób przypisać jej jakiegokolwiek znaczenia, zwłaszcza nie da się z niej samej wyprowadzić lansowanej przez pozwaną tezy o konkurencyjnym w stosunku do niej charakterze działalności powoda. Jeśli tezę taką pozwana lansuje, to rzeczą jej było ów konkurencyjny charakter wykazać, wbrew obowiązкови płynącemu z normy art. 6 k.c. jednak nie tylko tego nie uczyniła, ale nawet uczynić tego nie próbowała.

Uchybienia normie art. 233§1 k.p.c. skarżąca upatruje w pominięciu dowodów z protokołów z walnego zgromadzenia z dnia 24 kwietnia 2014 r. i z posiedzenia z tegoż dnia komisji skrutacyjnej. Wyjaśnić w tym kontekście wypadnie, że przywołany w apelacji przepis normuje sposób oceny dowodów pod kątem ich wiarygodności lub mocy, nie sposób go zatem naruszyć przez dowodu jakiegoś „pominięcie” (zapewne w rozumieniu niewykorzystania go w motywach wyroku). Niezależnie od tego stwierdzić wypadnie, że dowód z owych dokumentów Sąd Okręgowy dopuścił i że w uzasadnieniu swego wyroku dokumenty te przywołał, czyniąc na ich podstawie ustalenia, które w apelacji nie zostały zakwestionowane.

Podobnie nie sposób, jak chce tego skarżąca, uchybić normie art. 316 k.p.c. przez „niewuwzględnienie treści Statutu z 2015 r.” (w istocie statutu znowelizowanego w roku 2015). Norma ta wszak stanowi jedynie, że po zamknięciu rozprawy sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy, to zaś Sąd Okręgowy uczynił. Niewuwzględnienie przy orzekaniu jakiegoś dowodu, jeśli do takiego uchybienia istotnie by doszło, stanowić mogłoby podstawę do formułowania innych zarzutów natury proceduralnej, takich tymczasem pozwana nie przedstawiła. Dla porządku zatem już tylko wskazać należy, że w motywach swojego wyroku wskazał Sąd Okręgowy przyczyny, dla których statut ten (jego znowelizowane przepisy) nie mógł w sprawie mieć zastosowania, a jego płynące z normy art. 12a§3 prawa spółdzielczego stanowisko zasługuje na pełną akceptację.

Skoro kierowane czy to wprost, czy przez bezzasadne wskazywanie na naruszenia prawa procesowego zarzuty przeciwko poczynionym przez Sąd Okręgowy w sprawie ustaleniom, skądinąd w pełni zgodnym z materiałem dowodowym sprawy i obejmującym okoliczności w istocie niesporne, okazały się chybione, może Sąd Apelacyjny ustalenia te w całości zaakceptować i uznać za własne.

Na tle prawidłowych ustaleń równie prawidłowo zastosował Sąd Okręgowy prawo materialne.

Jak już wcześniej zostało to zasygnalizowane, w pełnej zgodności z prawem doszedł Sąd ten do przekonania, że znowelizowane normy statutu pozwanej, w tym jego(...), do sposobu uzupełniania składu rady nadzorczej w toku kadencji nie mogą mieć – z uwagi na treść art. 12a§3 prawa spółdzielczego – w sprawie niniejszej zastosowania, uzupełnianie to winno się zatem odbywać w oparciu o przepisy dotychczasowe, te zaś przewidywały obsadzanie wakujących mandatów przez tych członków, którzy w dokonanych wyborach uzyskali kolejno największą liczbę głosów. Z tej przyczyny jako bezzasadny jawi się zarzut obrazy art. 56 k.c., a także art. 2 prawa spółdzielczego, z którego skarżąca bezzasadnie usiłowała wyprowadzić uchybienie normie § (bo wszak nie „art.”) 104 znowelizowanego statutu.

Podobnie wcześniej już zostało wskazane, że Sąd Okręgowy nie wydał wyroku ustalającego nieważność wyboru J. G. i Z. J. na członków rady nadzorczej pozwanej, a jedynie nieważność tę, potraktowaną jako przesłankę do ustalenia objęcia mandatów w radzie przez powoda i przez J. J., wpisał ponad potrzebę (co nie znaczy, że wadliwie) do sentencji wyroku. Nie sposób nadto podzielić tezy skarżącej, że owo przesłankowe stwierdzenie nieważności dotyczyło

uchwały o wyborze J. G. i Z. J. w skład rady nadzorczej. Sąd Okręgowy wyraźnie jednak wskazał, że uchwała o ich wyborze nie zapadła, a wejście ich w skład rady nadzorczej nastąpiło nie w drodze podjętej przez walne zgromadzenie pozwanej uchwały, a z mocy przepisów statutowych, konkretnie zaś z mocy (...) statutu zarejestrowanego 7 czerwca 2010 r. statutu (sprzed jego nowelizacji), a stanowisko to Sąd Apelacyjny akceptuje. Oczywiście, ich wstąpienie (bez odnoszenia się na razie do tego, czy było to dopuszczalne) w miejsce tych członków rady, których mandaty wskutek uchylenia uchwały o ich wyborze wygasły, było rezultatem aktu wyborczego członków pozwanej, podjętego na walnym zgromadzeniu w dniu 24 kwietnia 2014 r., lecz w tym przypadku o uchwale mowa mogłaby być jedynie w odniesieniu do liczby przypisanych im głosów, nie przekładających się wówczas na ich wybór. W taki sposób rozumiana uchwała nie może jednak być oceniana w kategoriach jej ważności bądź nieważności, nie stwarzała bowiem nowego stanu prawnego, a jedynie stwierdzała pewne, obiektywnie zaistniałe, zdarzenia faktyczne. W tej sytuacji, skoro „wybór” J. G. i Z. J. na członków rady nadzorczej nastąpił nie w drodze uchwały, a z mocy samych przepisów statutowych, oraz skoro Sąd Okręgowy nie ustalił wcale nieważności owego „wyboru” w ramach wyznaczonych normą art. 189 k.p.c., a nieważność tę stwierdził tylko przesłankowo, zarzut obrazy art. 189 k.p.c. w związku z art. 42§2 prawa spółdzielczego uznać przyjdzie za chybiony. Podobnie zresztą za chybiony uznać należy zarzut obrazy art. 189 k.p.c. przez przyjęcie, że w oparciu oń można żądać uchylenia wyboru, nie ulega bowiem wątpliwości, że ani powód nie żądał uchylenia dokonanego wyboru J. G. i Z. J., ani Sąd wyboru tego nie uchylił.

Chybiony jest zarzut obrazy art. 45 prawa spółdzielczego w związku z art. 38 tegoż prawa. Pierwszy z nich zawiera sześć regulujących różne materie norm, a nie sposób przyjąć, że intencją skarżącą było podważenie zastosowania wszystkich tych norm, nawet tych ewidentnie nie przystających do przedmiotu postępowania. Z uzasadnienia apelacji domyślać się można jedynie, że chodziło jej o normę zawartą w (...), mówiącą o wyborze członków rady nadzorczej stosownie do postanowień statutu przez walne zgromadzenie (zebranie przedstawicieli, zebrania grup członkowskich). Druga z tych norm z kolei stanowi, jakie sprawy należą do wyłącznej kompetencji walnego zgromadzenia, a wśród nich nie jest wymieniony wybór członków rady nadzorczej, regulowany wszak w szczególnej normie art. 45§1 prawa spółdzielczego. Między tymi dwiema normami nie sposób doszukać się takiego związku, który tworzyłby jakąś nową, spójną normę prawną, a art. 38 prawa spółdzielczego, także w kontekście uzasadnienia apelacji, nie znajduje w sprawie żadnego zastosowania. W tej sytuacji skoncentrować się należało na tym, czy istotnie, jak chce tego skarżąca, art. 45§1 prawa spółdzielczego dla wyboru członków rady nadzorczej wymaga zawsze uchwały walnego zgromadzenia (zebrania przedstawicieli, zebrania grup członkowskich). W tym zakresie w pierwszym rzędzie wskazać wypadnie, że norma ta nie zna wprowadzonego w apelacji pojęcia „zastępcy członka”, osoby, które w wyniku wyborów znalazły się poza miejscami mandatowymi ani zatem nie zostają wybrane w skład rady, ani nie stają się „zastępcami członka” rady. Kolejną istotną kwestią jest to, że w myśl tej normy wybór członka rady dokonywany jest zgodnie z postanowieniami statutu, co zezwala na przyjęcie w statutach spółdzielczych rozmaitych rozwiązań, w tym i przyjętego u pozwanej automatyzmu w zajmowaniu w toku kadencji miejsc mandatowych opróżnionych przez dotychczasowych członków. Nie da się jednak przyjąć, że rozwiązanie takie odpowiada przewidzianej w art. 89 k.c. konstrukcji warunkowego oświadczenia woli.

Zasadnie uznał Sąd Okręgowy, że „wybór” J. G. i Z. J., dokonany w drodze wstąpienia ich w miejsce wadliwie wybranych członków rady, był nieważny. Trafnie wprawdzie skarżąca podnosi, że Sąd ów nie wskazał normy prawa, z którą „wybór” ten (a właściwie bezpodstawne uznanie go przez zarząd pozwanej i przez jej służby prawne za prawidłowy) był nieważny, nie może to jednak samo przez się zarzutu obrazy art. 58 (zapewne jego(...)) czynić zasadnym. Wskazanie naruszonej normy prawnej w uzasadnieniu wyroku nie jest jednak tak istotne, jak to, czy norma taka realnie istnieje. W sprawie niniejszej odpowiedź na tak sformułowane pytanie jest pozytywna: jest nią art. 8² ust. 3 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, konstruuje identyczny ze statutowym zakaz bycia członkiem rady nadzorczej dłużej niż przez dwie kadencje. Skoro J. G. i Z. J. do kwietnia 2014 r. byli członkami rady przez dwie kolejne kadencje, nie mogli do niej w ogóle kandydować, tym bardziej nie mogli w jej skład zostać ważnie wybrani, i to niezależnie od tego, czy wybór taki dokonałby się w drodze uchwały, czy też – jak w sprawie niniejszej – z mocy statutu.

W świetle niewykazania przez skarżącą, że powód prowadzi w stosunku do niej działalność konkurencyjną, zarzut obrazy art. 56§3 prawa spółdzielczego (także „w związku” z §, bo wszak nie „art.”) (...) statutu jawi się jako zupełnie chybiony.

Z powyższych względów, skoro apelacja okazała się być bezzasadną, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego podstawę swą znajduje w normach art. 98§1 i §3 k.p.c.

SSO Lucyna Morys-Magiera SSA Piotr Wójtowicz SSA Anna Bohdziewicz